

Reisblog Fernweh

Welkom op mijn reisblog!

28 maart 2018

Welkom op mijn reisblog bij [Reislogger!](#)

Ik vertrok op 23 april naar Ashgabat Turkmenistan voor een 6 maanden sabbatical. De eerste 13 dagen zijn een georganiseerde reis Turkmenistan en Oezbekistan. Daarna de Furgana vallei en 2 weken Kirgizië. Vlucht Bishkek Dubai Brisbane. Dan naar Port Villa Vanuatu, verder zie ik wel.

Groetjes.

Frank

p.s. fernweh betekent verlangen naar Verweggistan.

Turkmenistan

26 april 2018 - [Xiva](#), [Oezbekistan](#)

Net de rest van de reisgroep bestaande uit 12 ouderen ontmoet. Wel leuke sfeer. De afgelopen 3 dagen Turkmenistan 'gedaan'. Toen ik in Istanbul zei dat ik naar Turkmenistan zou gaan vroeg de lokale Turk 'why'?

Ashgabat is een kunstmatige stad met vrijwel alleen witmarmeren gebouwen. Verder grote parken met bomen die geïrrigeerd worden. Vrouwtjes vegen de straten schoon, lijkt wel een werkgelegenheidsproject.

In het nationaal museum grote portretten van de president die ook goed kan schrijven, net als Lenin!

Zwarte auto's zijn niet toegestaan en vrouwen moeten 35 zijn om auto te rijden.

Het is dus erg veilig 😊.

De 25e naar Darwaza. Hier staat een gaskrater al 40 jaar in brand. De russen hebben het aangestoken en dachten dat het maar twee weken zou branden.

Vandaag Kunya Urgench een oude ruïnestad met imposant mausoleum.

De grensovergang naar Oezbekistan bevat wel 20 paspoortcontroles

We passeren een rij met vrouwen die van beddenspreien tot electronics de grens over willen nemen. Heeft wel iets ongemakkelijks.

Tussen de twee douanes moeten we een busje betalen. Na onderhandelen 5 dollar voor 3. Je hebt geen keuze.

En dan dus Khiva. Een mooie oude binnenstad met voor het eerst bedelende kinderen. Dat zie je dus niet in Turkmenistan...

Khiva Oezbekistan

27 april 2018 - [Khiva](#), [Oezbekistan](#)

Khiva heeft een prachtige historische binnenstad. De Oezbeken willen ook wel op de foto, mogelijk omdat ze ook toeristen zijn! Net nog wat foto's van Turkmenistan en Oezbekistan in albums gezet, ben benieuwd hoe dat werkt. De broden zijn net kunstwerken en erg lekker.

Nog vergeten te vertellen dat we in Ashgabat nog een bruidspaar met familie gezien hebben. En het miezerde bij aankomst!

Bukhara

28 april 2018 - [Buxoro](#), [Oezbekistan](#)

Net aangekomen in Bukhara na een lange busreis. De weg is deels door Chinezen en deels door Duitsers aangelegd. Het laatste deel is nog niet af of het waren Oost-Duitsers, wat een gaten.

Wat een leuke stad is Bukhara, er wordt geflaneerd en ijsjes gegeten, gelachen. De mensen zijn hier trouwens Tadzjiken.

Het diner was verrassend voor een van ons omdat er een schroef in de groente zat... De eigenaar lijkt onbewogen te reageren maar biedt later zijn excuses en wodka voor iedereen aan.

Vanmiddag kan ik weer twee dingen afvinken: een foto van een traditionele man met baardje en een vrouw waar je de gouden tanden van ziet.

Bukhara II

30 april 2018 - [Buxoro](#), [Oezbekistan](#)

Helaas is Erdogan vandaag niet meer gekomen, dat zal wel morgen worden. De stad is opgepimpt, bloemetjes geplant, nieuwe toeristenborden en gaten opgevuld. Vandaag een Sufi

complex van een overleden heilige bezocht. Wel mooi relaxed hoe deze moslims zijn. Tot de Sovjetrevolutie droegen alle vrouwen hier trouwens nog boerka's! Daarna het zomerpaleis van de Khan (die leek op Demis Roussos https://nl.wikipedia.org/wiki/Demis_Roussos). Mix van oosters met westers. Verder genoeg tijd nog voor Bukhara wat toch wel wat toeristisch is en alles is erg nieuw opgeknapt. Ik hou wel van wat verval! Wel mooie historische gebouwen als madrassas.

Ook nog de bazaar bezocht, met name de broodafdeling was leuk, zie foto. 's Avonds om 10 uur wordt het gras nog gemaaid en de fontein van de vijver staan ineens aan, allemaal voor Erdogan.

Morgen naar Samarkand.

Samarkand

2 mei 2018 - [Samarkand](#), [Oezbekistan](#)

Mooiste gebied is het Registan-plein, hier staan drie blauwe madrassa's. Prachtig. De details en de grootte zijn indrukwekkend. Een bezoekje aan de bazaar waar bij noga-aankoop helaas niet eerlijk wordt teruggegeven. Verder is het hier wel erg veilig. Ook willen de mensen graag op de foto, of ze willen met ons (met name de vrouwen) zelf op de foto.

We lunchen in een voormalig joods huis, wel met moslimeigenaren nu. Het is erg kleurrijk. Verder onder andere Shakhi Zinda een groep van mausolea. Hierna is het wel even genoeg met mausolea! Nadat we nog Timoer Lenks mausoleum gedaan hebben. Timoer Lenk betekent trouwens Timoer de lamme. https://nl.wikipedia.org/wiki/Timoer_Lenk

Op weg naar Samarkand hebben we nog Shahrizabz bezocht, de geboorteplaats van Timoer Lenk. Indrukwekkende toegangspoort van 40 meter. Er ligt een groot park voor met nieuwe gebouwen waarvoor de oorspronkelijke huizen moeten wijken, het is hiermee wel zijn karakter verloren.

Tasjkent

4 mei 2018 - [Тошкент](#), [Oezbekistan](#)

Gisteren met de hogesnelheidslijn van Samarkand naar Tasjkent gereden. Zeer comfortabel. De trein haalde maximaal 230 km per uur.

Vandaag een globale indruk van een zeer groene stad met veel moderne auto's. Een bezoekje aan de zeer mooie schone metro. En het herdenkingsmonument van de 2e wo met alle namen van de slachtoffers. Veel schoolklassen, mogelijk omdat het 9 mei bevrijdingsdag is. En last but not least een mooie blauwe orthodoxe kerk.

Zelf nog wat rondgelopen langs een kanaaltje met parkje. Een bier van 0,5 liter kost 3500 sum (0,35 €) in de restaurants betalen we tot 25000!

Laatste dag met de groep, is ook wel goed zo. Kan ik mijn eigen plan trekken. Alles samen doen is ook wel vermoeiend.

Bovendien hebben ze me door. Als ik er ben dan is de groep compleet volgens Maurits de reisleader (doet ie goed) en eigenaar van Sovjet reizen.

Ik ben toch vrijwel altijd op tijd maar goed.

Oh ja, ook nog 50 euro gewisseld bij de bank. De twee dames keken het biljet van alle kanten en gebruikten nog een soort gum om de echtheid te controleren. Dan krijg je 485000 sum in biljetten van 5000, dus 97 !

Morgen naar Margilan met de trein in mijn eentje.

Margilan

6 mei 2018 - [Marg'ilon](#), [Oezbekistan](#)

Vanmorgen de markt bezocht in dit gemoedelijke plaatsje. Veel proberen met me te praten in het Russisch, helaas spreek ik dat niet, maar dat weerhoudt ze niet om een tijd door te praten.

Kalanskaja of zoiets maakt duidelijk dat ik Nederlander ben, al gooien ze er dan vaak wat Duits uit. Een vrouw (zie foto) had ik nog over Stalin en Moskou of ze had het over het weer! Als ik aardbeien wil kopen hoef ik die niet te betalen (volgens mij door een opmerking van de buurvrouw van de verkoopster). Er is ook nog een vogeltjesmarkt, erg kleurrijk allemaal.

Gisteren na 5 uur met de trein aangekomen, de trein heeft zelfs tv's en oplaadpunten voor de mobiel bij elke stoel. Toen ik met een Duitse (Uli) door de stad liep wilden veel jongeren Engels met ons oefenen. Maar veel mensen groeten ook gewoon. Na diner (gegrilde kip en plov, 3,3 euro voor twee) heb ik zin in bier en ik had al veel mannen met blond schuimend bier op terras zien zitten. Helaas blijkt het een soort ranja met schuim! Er wordt hier geen alcohol gedronken, tenminste niet in het openbaar.

Het hotelletje heeft een binnenplaats en alles straalt veel rust uit, precies wat ik nodig heb.

7 mei bezoeken we nog de madrassawerkplaats van de hoteleigenaar en een zijdefabriek waar we het hele proces zien. Nog even naar K met een taxi voor de ceramics. Al met al erg leuk. Uli krijgt nog spontaan een bloemetje van een meisje.

Osh

8 mei 2018 - [Osh](#), [Kirgizië](#)

Ik zit nu in Guesthouse VIP, ik ben de enige gast in een appartement. Kan ik rustig naar de BBC kijken. Het kost maar 22\$ voor 2 nachten, aanbieding. De reis naar Osh viel erg mee. Ik werd tot mijn verbazing door een van de broers van het hotel naar het busstation gebracht voor niets, erg vriendelijk zoals steeds. Ook diner van eergisteren was voor niets. Het minibusje stroomt snel vol en vertrekt na een half uur. In Andidjan word ik meteen aangesproken en maak ik de shared

taxi vol dus gaan we meteen op weg naar de grens. Hier mag ik de locals passeren en voor ik het weet sta ik bij de Kirgische grens, hier wel scanners. Hierna een taxi voor 5 dollar naar de stad. Mijn guesthouse zit in een oud sovjetgebouw maar ziet er binnen prima uit. Zelfs een toiletbril die past! De stad straalt weer een rust uit zoals in Oezbekistan. Ik heb wat geld bij de grens gewisseld maar wil 50 euro wisselen. De eerste bankdame wijst hem af met de suggestie dat ie vals is. De volgende bank eist een paspoort. Hierna kan ik 90 euro wisselen, dat is ongeveer 7300 som. Ook hier een cash economie. Ik kan schijnbaar nergens pinnen. Hierna eindelijk een bier in een soort biergarten, dat kan hier dus wel. Zie wel voor het eerst vrouwen met een soort boerka waarbij de ogen nog wel vrij zijn.

9 mei, eerst naar de bazaar, erg leuk, groot. Mannen met Kirgizische hoeden. Nederland uitleggen op allerlei manieren, dan Amsterdam, nice country! Anderen weten Amsterdam cannabis. Over het algemeen is Nederland niet erg bekend. Lokale lunch. 's Middags naar Leninmonument, ja die staat hier nog op zijn voetstuk. Helaas heb ik de parade gemist. Een oudere man komt op me af schudt mijn hand en maakt duidelijk dat Lenin, Stalin (?) en Castro goede mensen waren...

Ik kan ook eindelijk pinnen, voor het eerst op deze reis, meteen 300 euro in soms. Tot slot een Hoegaarden op een dakterras (enige alternatief is Bud), wel 2 \$ maar dat is ie wel waard.

Karakoj en Osh

12 mei 2018 - [Osh](#), [Kirgizië](#)

Vanmorgen nog de 'berg' van Osh gedaan, nu wat relaxen in de binnentuin. De afgelopen twee dagen ben ik naar Karakoj geweest samen met een Amerikaanse schrijver Matthew Felix, ben benieuwd of hij ooit over me schrijft! Mooi gebied in de bergen al was de wandeling eergisteren wat zwaar en leidde die tot kramp. Ach ja overgewicht en geen conditie. Mijn lijden werd verzacht door een wodka en twee worstjes aangeboden door feestende Kirgiziërs (het is maar twee uur van Osh).

Prachtige bergen met allerlei soorten groen en sneeuw. Appelbomen die in bloei staan. Wel weinig wilde dieren maar veel paarden. Gisterochtend ook nog verse paardenmelk gedronken, lijkt wat op sojamelk, een soort zoete smaak. Onze chauffeur, 20 jaar, student rechten had meer belangstelling voor zijn telefoon zoals overal. Overnacht in een joert (voor toeristen) viel alles mee.

's Middags kom ik een groep van 5 toeristen tegen die rondgeleid worden door Osh, geeft me een leuke blik op met name de bazaar. Een van de 'toeristen' is de beroemdste Amerikaan van

Kazachstan (Dennis Keen) en is hier voor een soort uitwisseling. De Oshe gids vertelt ook over de tradities zoals dat de bruid 40 dagen alles moet doen wat de schoonmoeder wenst. 's Avonds 10 uur zie ik de vrouw van mijn guesthouse achter een grote berg noodles. Zij moet namelijk dikker worden van haar familie zodat ze er uitziet als een oma (wat ze is), ze is eigenlijk te slank! De volgende dag vertelt ze van de rellen van juni 2010 tussen Oezbeken (de oorspronkelijke bewoners van de stad) en Kirgiziërs (die zijn mongoloïde), 3 dagen lang hebben ze in de kelder gezeten en het kwam tot op 200 meter. 1000 doden. Omdat ze legerwapens hebben en zelfs een tank (?) denkt ze dat de regering erachter zit. Dit verklaart waarschijnlijk ook waarom het zontje geen Kirgizisch wil leren.

Arslanbob en Bishkek

16 mei 2018 - [Bishkek](#), [Kirgizië](#)

Na een prachtige maar vermoeiende tocht van 11 uur ben ik gisteren aangekomen in Bishkek, ik kon gelukkig voorin zitten in de Mercedes, dat heb ik uitonderhandeld omdat ik teveel betaalde. Na een uitgebreide lunch had de chauffeur een powernap van een half uur nodig op een bergpas, beter dan dat ie in slaap valt. Bishkek is een modern ruim opgezette stad met groen en Sovjetflats. Er is een groot plein Sovjetstijl. Als ik daar een buffetlunch neem raak ik in gesprek met een Kirgies die goed Engels spreekt. En het is een intellectueel hij weet dat Holland een deel van Nederland is en waardeert het at er zoveel gefietst wordt in Amsterdam wegens het klimaat. Hij weet zelfs dat we voor het eerst een koning hebben sinds 100 jaar. Het moet niet gekker worden. Hij weet me ook te vertellen dat je van paardenmelk diarree krijgt, dat verklaart dat dan weer. Daarna zou je maag wel gezonder zijn. Op het terras komt een zigeunermeisje bedelen.

Eergisteren in Arslanbob helaas veel regen(mot). Toch een wandeling gemaakt maar daarna was wel alles doorweekt. Het boeiends was een moslimrestaurant met een apart deel met gordijntje voor vrouwen. Ik voelde me er als in Afghanistan. Gisteren dus door een berglandschap gereden, afwisselend Zwitserland (zonder de Zwitsers), IJsland en Engeland (ook die niet). Onderweg veel kuddes schapen en ook paarden voortgedreven door herders in auto's!

Colponata

18 mei 2018 - [Colponata](#), [Kirgizië](#)

Red je je hier wel zonder kennis van het Russisch? Dat is al de 2e keer in 2 dagen dat me dat gevraagd wordt. Er zijn hier inderdaad weinig westerse toeristen en er wordt met name Russisch gesproken. Het valt toch wel mee. Ik heb natuurlijk ook nog google translate. Gisteren zonder bril naar het restaurant en ik wil forel. Een Kirgiziër spreekt Engels maar weet niet wat 'trout' is. Google translate biedt uitkomst, forel in het Russisch is forel! Wel heerlijk, ook na al dat vlees. Ik herken ondertussen wel redelijk de letters zodat ik plaatsnamen kan lezen.

Vanmorgen naar het buitenmuseum van petroglieden. Mooi gebied (keienveld) en de petroglieden zijn zeker de moeite waard. Daar ontmoet ik het Russisch stel met de beginvraag. Ik maak met

hen een boottocht op het Issyk Kulmeer, wel aardig. Het meer is 180 bij 60 kilometer maar daar zien we niet veel van. Gisteren met de Marshroetjka (wit busje) naar Colponata gegaan. Dan spreekt inderdaad niemand Engels, wel zo rustig! In Colponata werd ik door een taxichauffeur naar totaal de verkeerde kant gebracht. Hij had geen idee waar mijn guesthouse lag, terwijl ik het op google maps had. Voor het eerst kwaad geworden (en hij op mij), en terug moeten lopen. Verder is dit de eerste plek waar ik de Allah u Akbar redelijk duidelijk hoor, maar we zitten dan ook vlakbij een moskee.

Karakol en Jyrgalan

21 mei 2018 - [Karakol](#), [Kirgizië](#)

Als ik een foto maak van het uitzicht met wat hekwerk wat in de weg staat, komt een Russisch oud vrouwtje op me af en zegt wat in het Russisch en dan Heil Hitler (bevestigd door Kirgiziërs in het busje). Ze is niet blij met de foto en denkt dat ik Duitser ben! Wel een vreemd einde van een mooi dagje paardrijden in Jyrgalan, waar de andere mensen wel heel vriendelijk zijn. Het paardrijden begon natuurlijk zonder helm maar mogelijk door mijn vragen daarover kreeg ik er toch een. We zien onderweg nog een bever (?) in de verte.

De afgelopen twee dagen heb ik in Karakol doorgebracht, het heeft een moskee in boeddhistische stijl wat vrij uniek is. Verder een schattige Oosters Orthodoxe kerk waar weer binnen niet gefotografeerd mag worden, staat dat in hun bijbel? Het plaatselijke museum heeft veel mooie foto's van Ella Maillart, die heeft in de jaren dertig hier rondgereisd. Karakol heeft verder een soort eind van de wereld gevoel maar wel op een prettige manier. Verder nog Jety-Oguz bezocht (zeven stieren) zeven prachtige rode rotsen. Ook nog wezen stappen met 3 figuren uit Nederland, Frankrijk Engeland. Bier en pruimenwodka (?) toch niet slecht gevallen. Hierna moest ik vroeg op voor de dierenmarkt, veel schapen en paarden natuurlijk en erg relaxte sfeer.

24 mei vanuit Bisjkek Burana toren bezocht. Prachtige minaret, de rest van de stad is weg maar er zijn wel balbals, dat zijn Turkse grafmonumenten van voor de islam. Met marschroetka (busje met 19 personen) en taxi vanuit Tokmok prima te doen. Kost me 500 som (6 euro), een reisbureau vroeg 150 dollar!

Kirgizië is toch moderner dan je denkt, vrijwel alle verkeerslichten hebben bijvoorbeeld een teller die het aantal seconden aangeeft tot het groen of rood wordt. De taxi's gebruiken een app als meter, al vertrouw ik dat toch niet helemaal...

Dubai en Abu Dhabi

28 mei 2018 - [Dubai](#), [Verenigde Arabische Emiraten](#)

Net terug van de Burj Khalifa, met 828 meter het hoogste gebouw van de wereld. Ik ben maar tot de 125e verdieping gegaan, dat was al 50 euro. Bovenaan is geloof ik 3 keer zoveel. Ver uitzicht maar dat is met alle hoge gebouwen het geval! Om er te komen heb ik de metro gebruikt. Hij is

mooi en schoon, daar kunnen we wat van leren, overal staan boetes op en ik heb het idee dat ze ook handhaven! Verder doen de buitenlanders al het werk, behalve de overheidsbanen, die zijn voor locals.

Ik zit bij de creek, vlakbij het oudste deel van Dubai. Je kunt voor 1 dirham (25c) het water oversteken, erg leuk. Verder worden nog oude dhows (?) gebruikt voor vrachtvervoer. Gisteren tour naar Abu Dhabi, omdat er 1,5 uur lang mensen opgepikt werden in Dubai ook nog een gratis

tour van Dubai, wat erg uitgestrekt is. Aan het einde nog naar de dadelmarkt, die op een soort parkeerplaats ligt omdat iedereen met de auto komt. De lokale bevolking heeft zwart geblindeerde ramen, daar herken je ze aan, Het weer is een soort sauna, vochtig en tot 38 graden, maar veel plaatsen hebben airconditioning. Misschien was het ook niet zo'n goed idee om hier tijdens de Ramadan naar toe te gaan, maar er zijn nog genoeg zaken open. Het lijkt erop dat alle moslims zich hier wel aan de ramadan houden, wat een verschil met Kirgizië. 's Avonds zie ik allerlei mannen op kleedjes bij de moskee zitten om samen de vasten te breken. Verder heb ik het idee dat ik hier in 3 dagen evenveel uitgeef als in 14 dagen Kirgizië. (dat blijkt niet zo te zijn, ongeveer de helft)

Bij inchecken even schrikmoment, ik blijf niet in het systeem te staan met visum voor Australië. Na telefonische controle blijf ik een S in plaats van een 6 getypt te hebben. Ik mag toch naar Brisbane.

Nu in Port Vila Vanuatu, ook weer een cash economy als mijn kaarten 2 keer geweigerd worden bij ATM's krijg ik het toch wat benauwd, gelukkig geeft de ATM van ANZ wel geld. Buiten Port Vila moet je cash hebben vandaar. Vanochtend even voor 499 euro vluchten geboekt... Morgen naar Tana.

Vanuatu droge seizoen

8 juni 2018 - [Port Vila](#), [Vanuatu](#)

Voor het droge seizoen is het hier erg nat. De laatste 3 dagen heeft het voornamelijk geregend. Hoe zal het regenseizoen zijn. Ik zit nu op Santo en morgen naar Pentacost waar helaas het vluchttijdstip van gewijzigd is waardoor ik pas 's middags aankom, Air Vanuatu... Gisteren waren alle vluchten gecancelled waardoor ik Santo niet meer zal zien.

De vulkaan op Tana was geweldig, het is al bijzonder om zijn gedonder te horen als je in de

buurt overnacht. Maar op de top zie je de brokstukken omhoog spuiten. Ik ben drie keer naar boven gegaan en het was steeds anders. Een keer met veel Chinezen. Op een bepaald moment sta ik tussen een groepje selfies makende Chinezen. Ik bedenk dat dit de toekomst van het toerisme is. Op mooie plaatsen zal je tussen selfies makende Chinezen staan. Ook een kastom village bezocht. Ze tonen dan toeristen hoe ze eten en vuur maken (of maakten). Ze dragen traditionele kleding en dansen voor ons. Je weet alleen niet hoe snel ze weer hun spijkerbroek aantrekken. Oh ja en als hier zwarten met lange messen lopen dan is dat helemaal niet gevaarlijk! De huizen hebben nog vaak bladerdaken in plaats van golfplaten, dat zie je niet veel meer in de wereld Ik zit met een Nederlander in dezelfde lodge, met hem heb ik 5 leuke dagen opgetrokken. In Nederland woont hij een paar kilometer van me af! Sympathieke vent maar hij wordt wel 3 keer kwaad/discussieert over geld.

landdiving en kerkdienst

12 juni 2018 - [Port Vila](#), [Vanuatu](#)

Ik heb het overleefd! De vlucht naar Pentecost was te laat voor de landdiving, die is blijkbaar om 11 uur. Maar uiteindelijk hebben er nog twee voor mij gesprongen, ze krijgen er goed geld voor (100 euro). Toch een aparte ervaring en een privéshow. De landdiving is in mei en juni sowieso voor toeristen. Het geeft je ook een apart gevoel. Stel je voor dat er net een cruiseschip is

aangekomen en je bekijkt het met 2000 anderen.

De zondag werden er 5 baby's gedoopt en 17 hadden eerste communie. De dienst was erg indrukwekkend en er werd met zoveel overgave gezongen dat het bijna pijn aan de oren deed. De dienst duurde twee uur, oma Blankers zou trots op me geweest zijn. Bij vertrek had de vlucht 5,5 uur vertraging wegens mechanisch falen...Ter vervanging een klein vliegtuigje voor 8 passagiers. En de route ging bijna over twee vulkanen van Ambay. Vandaar. Ik volg de vlucht op Google Maps en volgens mij de piloot ook. Terugkomst in Port Vila voelt alsof je in de beschaafde wereld komt. In het dorp drink ik ook mijn eerste kava, een bitter drankje. Het effect zie ik in het gemeenschapshuis, net of er allemaal zombies zitten. Ik heb het idee dat het geen effect op mij heeft. Er zitten ook nog 2 Françaises op het eiland, een reist 11 maanden en de ander is al 2,5 jaar onderweg. Kan je dan nog thuis wennen?

Even Apeldoorn bellen en tankyu tumas

16 juni 2018 - [Port Vila](#), [Vanuatu](#)

Ik word 6u15 wakker van gejuich en ga eens kijken. Waarschijnlijk heeft Spanje gescoord en de stand is 3-2. Een man heeft een Spaanse vlag bij zich. Als Ronaldo, Portugal, 3-3 maakt juich ik. Iedereen kijkt me verbaasd aan. Ik heb het gevoel in een reclame te zitten, alle Vanuatuers zijn voor Spanje. Ach ze blijken toch wel sympathiek, good match. Ze zijn sowieso gek van de WK. Overal vlaggen van het land dat ze steunen, op busjes op bomen in haar.

Omdat Air Vanuatu erg onbetrouwbaar is besluit ik de 2e week op Efate door te brengen. Nguna is een mooi eilandje maar om daar te komen moet ik met een bootje. Shared 500, privé 3000. Als een bootje met cement alle locals meeneemt naar Nguna maar ik mag niet mee word ik kwaad. Het zou te gevaarlijk zijn! Uiteindelijk vaart iemand me over voor 500.

Nguna was een zeer relaxed eiland en ik heb nog wat gesnorkeld bij Havannah harbour. Mooie maar ook dode koraal en veel visjes. Ik laat nog een jongetje huilen, still got it. Ik kan terugrijden met een truck. De rastachauffeur doet wel wat aan de Sisi reclame denken. Reggae muziek en hij maakt zich niet druk. Morgen naar Fiji, Tankyu tumas Vanuatu.

Fiji 17 juni. De ontvangst op Fiji is niet echt vriendelijk. Ik moet aangeven waar ik overnacht en als ik aangeef dat ik dat nog niet geboekt heb word ik naar een kantoortje gestuurd. Na een tijdje ondervraagt een norse dame me en wil mijn geld zien! Dan vraagt ze naar mijn hotelreservering. Als ik uitleg dat ik niet weet of ik vandaag naar Taveanu kan vliegen, vandaar dat ik niks geboekt heb, is het uiteindelijk goed.

Fiji blues

26 juni 2018 - [Nadi](#), [Fiji](#)

Ik heb het de afgelopen week erg rustig aangedaan. Het begon met diarree en uiteindelijk een ernstige infectie aan mijn linkerbeen. Buiten het ziekenhuisje van Taveuni heb ik dus niet veel gezien daar helaas. Penicilline injecties losten veel op. Al moest ik voor 3e injectie naar het ziekenhuis in Suva wat niet erg modern is, een ervaring zullen we maar zeggen. Al zijn chinezen (natuurlijk) een nieuw gebouw aan het neerzetten. Ze lijken het hier ook over te nemen net als op Vanuatu. Ze gebruiken ook Chinese arbeiders om te bouwen. Hierna nog een privé dokter gezien. Nu ben ik aan andere medicijnen. Een deel was niet de juiste. Het is wel erg ingewikkeld, de

ene om de 8 uur na de maaltijd, de andere om de 6 uur voor de maaltijd. In Suva (de hoofdstad)

regende het steeds dus ben ik de stad ontvlucht naar Nadi, de zon.

Vandaag wel mooie botanische tuin gezien. Gisteren een hindoetempel, er is hier namelijk een grote Indiase gemeenschap. Prachtige schilderijen (geen foto's mogelijk).

Morgen vlucht naar Samoa.

Samoa

5 juli 2018 - [Apia](#), [Samoa](#)

Het is allemaal goed gekomen, de test leverde geen infectie op en het is genezen. Mogelijk was dit een signaal dat ik het rustiger aan moet doen. Niet veel gedaan behalve met de overvolle lokale bus reizen wat een geweldige ervaring was (een tienermeisje stond voor me op). ook gezwommen in een soort lavagat (Sua Ocean Trench). Een Zen ervaring want je moet je laten meevoeren met de stroom, ertegenin gaan heeft geen zin. Samoasers zijn erg vriendelijk al krijgen ze niet zoveel gedaan. Internet is bijvoorbeeld erg lastig hier. En eindelijk gelezen op mijn e-

reader, Ayaan Hirsi Ali en Arnon Grunberg.

Op Fiji reed ik met een taxichauffeur in een Prius en steeds zei een Japanse wat. Hij zei dat hij het niet uit kon zetten en dat het richting aanwijzingen waren (had ie van een Japanner gehoord). Mooie scene voor Lost in translation 2.

Ondertussen een stevige regenbui, die mogelijk een aantal dagen gaat duren. Het is hier niet alleen paradijs. We kunnen wel leren van hoe ze hier met alles omgaan. In Lalumanu hebben ze in 2009 een tsunami gehad en er zijn regelmatig cyclonen, maar ik heb nog niemand horen mopperen. Veel Samoanen zijn erg dik, ze eten veel en lopen weinig. Correctie, lopen doen ze 's avonds!

8 juli, Lanu beach halve kerkdienst. Op het moment dat de pastoor begint over het licht van Jezus begint de zon te schijnen. Hierna zeekayakken en schildpadden zien. Simpel geluk: een steekt zijn kop boven het water uit, prachtig. 9 juli auto gehuurd voor 3 dagen. In 1 dag hele eiland rond want een Nederlandse Julie heeft wel zin om te rijden. Prachtig groen en lavakust. Hoogtepunt zijn de blowholes waar het zeewater omhoog spuit, lijkt op een geiser.

Typische conversatie met Samoer: 'where are you from New Zealand or Australia? Netherlands, Holland. Very far away, is that in America or Europe...' Verder is cash king. Oftewel er zijn 2 atm's op Savaii het grootste eiland van Samoa. Dus ik loop met 2000 tala, 700 euro op zak. Het lijkt hier wel veilig. Vannacht 12 juli wakker door storm en regen, zo erg dat het de fale binnendruppelt. Met een regenjas aan ga ik weer slapen! Een fale is een open ruimte en hier met bladerstructuren afgesloten. Normaal is dat voldoende. Overdag was het daarentegen een prachtige dag.

Terug naar Upolu voor vlucht naar Tonga. Reservering hotel is misgegaan dus moet naar ander hotel. Typisch wel. Andere ergernis, de Samoanen weten altijd snel mijn naam en dan ook vaak al het personeel, en ik onthoud natuurlijk geen een naam.

swimming with whales

19 juli 2018 - [Neiafu](#), [Tonga](#)

Ja ik was sceptisch. Swimming with whales is als dancing with wolves of zo. Maar het was een indrukwekkende ervaring deze dieren zo'n 10 meter onder je. En ik was er ook wel door geïntimideerd. Het kost je ook nog een rib uit je lijf maar dat was het waard. Leuke groep kiwis die hier met zeilboten hier naar toe komen, voor hen is het een normale vakantiebestemming. De walvissen komen hier om te paren. Helaas geen moeder met kalf gezien maar wel o.a. 2 mannetjes die om aandacht van een vrouwtje vroegen. Ze draaiden zich op hun rug terwijl we ze gadesloegen. Het zijn boten met maximaal 8 toeristen, dus wij waren met 9! Ze gaan wel achter ze aan maar de walvissen lijkt het niet te storen. Ik kreeg 3 kansen waarvan ik er 1 verprutste omdat ik weinig ervaring met snorkelen heb.

Verder zijn de eilanden van Tonga erg vlak vergeleken met de andere eilanden in de pacific. Maar veel mensen zijn dik...Zondag is een strikte rustdag, alleen Chinese restaurants zijn open. Opvallend is verder dat ik vier keer een vrouwelijke taxichauffeur tref, het lijkt hier wel veel geëmancipeerder. Maar op zondag is alles weer heel traditioneel, strikte rustdag, zelfs niet zwemmen. Daarom ga ik deze zondag naar Pangaimotu een eilandje vlakbij.

25 juli laatste dag Pacific. Gisteren fishings pigs en flying foxes. Op Tonga kosten de attracties nergens geld, de keerzijde is dat er ook vaak geen bord staat! Ik moest dus lang zoeken naar de landbridge.

Ik zal de vriendelijke mensen missen die je zelfs groeten als je voorbijrijdt in de auto. De varkens overall. Maar niet de blaffende honden.

Geluk bij een ongeluk

7 augustus 2018 - [Causeway Bay](#), [Hongkong](#)

Ik zit nu in een Hong Kongs hotel na een bizar ongeluk. 10 dagen gesneden in mijn voet in een Melbournes zwembad aan een trapje. Stom om het niet te laten hechten. Daarna met Petra, een vriendin die daar woont, wat rondgereisd. Vlucht naar Hong Kong en op de tweede dag doet die voet ineens ontzettend pijn. Blijkt de wond ontstoken. Ik moet in het ziekenhuis blijven. En daar heb ik 6 dagen gezeten omdat de zwelling niet wegging. Ik blijf hier nog 2 nachten en vlieg dan naar Amsterdam. Dus ik onderbreek mijn reis voor zo'n 2 weken maar wil toch nog richting Armenië gaan (ik heb loopgips om de hechtingen te beschermen). Oh ja het geluk was dat ik in een modern privéziekenhuis terecht kwam met een deskundige dokter. Het had op deze reis ook een wat minder geschikte locatie kunnen zijn. En ik ben goed verzekerd dus het ziekenhuis kost

niks, al kost dat 3,5 uur om te regelen.

on the road again

2 september 2018 - [Yerevan](#), [Armenië](#)

Na een niet vrijwillige pauze ben ik weer onderweg. De wond ziet er goed uit. Sinds eergisteren zit ik in Jerevan Armenië. Hoogtepunt gisteren een leuke avond met een Nederlander (vrijwilliger in Gyumri), een Armeense en nog wat buitenlanders. Voor het eerst hamburger met handschoenen gegeten. Briljant idee, geen vuile vingers meer. Het is een tamelijk moderne stad van ruim 1 miljoen inwoners waar een grote groep genoeg geld heeft maar ook armoede (veel bedelaars). Het heeft ook wel bijna de allure van Parijs door de smaakvolle gebouwen in het geplande centrum. Maar daarachter staan nog wel vervallen sovjetflats.

Op 3 september met shared taxi naar Goris. Dat betekent met zijn vijven in een Mercedes waarbij de chauffeur zo goed is dat ie stukken 140 kan rijden en bellen! Een vrachtwagen heeft minder geluk... Vanuit Goris is het prachtig gelegen Tatev klooster te bezoeken en de canyon bij Khndzoresk. Nakorno Karabach is dichtbij en dat heb ik dus ook maar bezocht. Het landschap is duidelijk groener omdat er meer bomen zijn. Een visum aanvragen gebeurt gewoon in de

hoofdstad en hoeft niet vooraf. Toch maar niet in mijn paspoort laten zetten.... Weinig dorpen, er

wonen maar 150.000 mensen waarvan 40.000 in de hoofdstad Stepanakert.

Via Yeghegnadzor naar Jerevan. Prachtige fonteinshow 's avonds. Op 12 september naar genocidemuseum. Opvallend hoeveel overeenkomsten er zijn met de joodse genocide. Er is zelfs veel van gedocumenteerd en gefotografeerd. De veronderstelde interne vijand tijdens een wereldoorlog enzovoort. Bezoek ook Ejmiatsin. Religieus hart van Armenië. Bij een bruiloft wordt bij de kerk met een drone gefilmd. Ze gaan met hun tijd mee.

Nu onderweg van Jerevan naar Batumi Georgië per trein met gratis internet en een eigen coupé (voorlopig).

Svanetie

13 september 2018 - [Samegrelo-Zemo Svaneti](#), [Georgië](#)

Wie kent het niet. Het prachtige meest noordelijke gebied van Georgië. Na een 16 uur lange treinreis van Jerevan naar Batumi beland ik in een marsjroetka vol jonge toeristen. Dat heb ik nog niet meegemaakt. Maar dit gebied is terecht zo populair. Prachtige bergen en dorpjes met wachttorens. Lange trektochten zullen er wel even niet inzitten. Vandaag een mooie dagtocht naar Ushguli gemaakt. Dit dorpje is nog redelijk authentiek. Hierna met een Japanse en Kazachse uit de groep wezen stappen, rode wijn en Georgische bands. Het landschap is erg groen maar dat zal er wel mee te maken hebben dat het hier wat vaker regent dan in Armenië! De chauffeur van de marsjroetka slaat 3 keer een kruis als hij een kerk passeert. Dat is ook wel nodig gezien het

rijgedrag.

Mestia heeft iets van een skiplaats waar ook koeien op straat lopen. En de 1e kabelbaan doet het niet!

Ik moet Katerina nog wel even verwijten dat ze me geen Russisch geleerd heeft dat zou toch wel erg handig geweest zijn (ironisch bedoeld).

Tsjernobyl-Kiev

24 september 2018 - [Kiev](#), [Oekraïne](#)

Begon goed. De bus was vol dus geen plaats meer voor de gids en ze waren de videoband over het ongeluk vergeten. En dan een bestemming Tsjernobyl waar je toch hoopt dat er zorgvuldig gewerkt wordt. Het zou in ieder geval veilig moeten zijn nu. De gids was goed al leek ze een kick te krijgen van de radioactiviteit. Ze liet haar radioactiviteitsmeter soms in de bus om niet een te hoge waarde te krijgen en even niet te kunnen gidsen! De spookstad Pripjat was het meest indrukwekkend. De kermis met de botsautootjes, de verlaten supermarkt. De robots leken ook wel uit een oude sf film te komen. Verder een detectiesysteem voor raketten wat wel kunst leek. Een man met glimmende laarzen leek het best voorbereid. Hij was doodsbenauwd voor de radioactiviteit, maar wel roken als we stoppen... Hij gooit alles (ook zijn kleding) weg na het bezoek. Hij zegt dat het hem aan de film Stalker van Tsjarkovski doet denken. Uiteindelijk nog twee keer op radioactiviteit gecontroleerd. Voor de jongere lezertjes, Tsjernobyl was een kernramp in 1986. Ontstaan door een mislukte test. De informatie was toen erg onduidelijk wat

de paniek alleen maar versterkte.

Kiev is een mooie leuke stad waar ik dan ook zo'n 5 dagen zit (het is een stad in een park zoals ze zeggen). Je kent dan goed de weg en de metro is een uitkomst. Er zijn gratis wandeltochten met gids, een aanrader als de groep niet te groot is. Eén ging over de euro Majdan revolutie. De gids had ook meegedaan en kende mensen die overleden zijn, zo'n honderd. En er is niets veranderd.... Verder is de sfeer erg zomers, meisjes met korte rokjes en broeken, tot gisteren want nu regent het. Dat komt goed uit om catacomben (Holenklooster) te bezoeken. Ineens is het herfst.

Vanavond de nachttrein naar Odessa.

In Odessa direct naar de Potjomkintrappen (ik ken het als Potemkin <https://nl.wikipedia.org/wiki/Potjomkintrappen>), bekend van de film. De stad is toch plezierig na een gure eerste indruk.

Chisinau-Tiraspol

30 september 2018 - [Chisinau](#), [Moldavië](#)

Chisinau, de hoofdstad van Moldavië is niet echt een bijzondere stad maar wel relaxed en groen. Ook zijn er veel geldwisselaars, waar die van leven is een raadsel voor mij. Poesjkin heeft hier

nog twee jaar gewoond, verbannen. Had ie nog geluk, had ook Siberië kunnen zijn. Het huisje waar hij woonde kan je bezoeken. De Moldaviërs zijn duidelijk veel temperamentvoller, zal hun Latijnse achtergrond zijn. Er wordt fel gereden en geclaxonneerd. Ook wordt er veel getrouwd, dat komt doordat anderhalve maand niet mocht. Iets met 'bad luck'. Ik zit 3 nachten in een hotelletje waar men geen Engels spreekt, het lijkt ook alsof google translate dat ook niet meer doet, gevolg slechte communicatie. Shit of sheet enzovoort.

Een dagtrip naar Tiraspol, de hoofdstad van Transnistrië. Het is een land dat door geen enkel land erkend wordt, zelfs niet door Rusland. Wat de enige reden is dat het bestaat. Vanuit Moldavië is er dan ook geen douane. De douane van Transnistrië is keurig in tegenstelling tot wat je vaak leest op internet. Transnistrië zou zelf leven van de smokkel. In ieder geval is het

veel rijker dan ik verwacht had. Ik zit met een Zweed in de marsjroetka waar ik ook de stad mee bezoek. Erg relaxed en we komen zelfs een Chinese tourgroep tegen in het speciale restaurant. Op de terugweg wordt alleen gecontroleerd dat we niet te lang gebleven zijn. Vanuit Chisinau naar Galati (spreek uit Kalatsj) om bij de Donaudelta te komen. Veel paard en wagen terwijl ik dat verder niet veel gezien heb.

Roemenie, last but not least

8 oktober 2018 - [București](#), [Roemenië](#)

Dit is de laatste blog. Het is mooi geweest. Vanavond vlieg ik naar Amsterdam. Ik voel dat het genoeg is. Roemenië is duidelijk welvarender dan de vorige landen. Je ziet sowieso een welvaartstoename van oost naar west in de voormalige Sovjet-Unie. De Roemenen zijn een soort Italianen, bijvoorbeeld onnodig toeteren omdat het niet genoeg opschiet. Gelukkig nog genoeg verval maar het zal binnenkort wel allemaal opgeleukt zijn. Van mij moet het er niet allemaal te nieuw uitzien. Heb hier ook weinig contact met andere toeristen maar dat kan komen omdat ik even in wat luxere hotels zit. Bezoek aan de Donaudelta was leuk maar helaas waren de vogels gevlogen.

Was nog lastig om mijn Moldavische geld om te wisselen maar in Boekarest kan dat. Toen ik een taxi wilde nemen weigerden ze de meter te gebruiken wegens de 'mafia government'. Ze zijn zelf maffia. Uiteindelijk met gratis tram en bus (want geen pas) bij hotel gekomen. Roemeense grap: "taxi will take you but only where he wish" vertelt een Roemeen me. Het

imposante parlamentspaleis bezocht gisteren. De grootheidswaanzin van Ceausescu.

Het is het op een na grootste gebouw ter wereld 350000 m2. Na het Pentagon.

Verklarende woordenlijst

marsrjoetka = busje in voormalige Sovjet-Unie met te weinig beenruimte

link naar foto's <http://franksfoto.nl/reizen2018/album/Sabatical2018/index.html>

KAART

